INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

STĂNESCU și COSMOC

„TURNEUL DIN FRANȚA? AR FI FOST MULT MAI PUȚIN EDIFICATOR, DACĂ N-AM FI JUCAT ȘI LA LENS"

După triplul „test francez" al echipei noastre naționale de fotbal, „interviul săptămînii" impune, cu necesitate, o convorbire cu cei doi antrenori — **Valentin Stănescu** și **Robert Cosmoc.** Cele trei meciuri susținute în Franța au stîrnit numeroase discuții, care au pornit în principal de la știrile laconice care reflectau scorurile jocurilor. În interviul de față, ne propunem să examinăm (în profunzime) rezultatele turneului, dincolo de cifrele scorurilor. Această convorbire a avut drept cuvînt de ordine **obiectivitatea indispensabilă** unui asemenea examen. Trebuie să vă spunem, stimați cititori, că ambii antrenori au această franchețe a „coborîrii directe", pe care o preferă întotdeauna „slalomului comod".

Să începem cu Valentin Stănescu :

— Cum interpretați rezultatele meciurilor din Franța ?

— Vreau să spun din capul locului că singurul meu obiectiv în această toamnă este calificarea echipei României pentru turneul final al campionatului mondial din 1974. As putea spune foarte simplu, în aceste condiții, că cele trei fișe ale meciurilor din Franța fac obiectul secretului meu profesional în atingerea scopului propus. Dar cum nu-mi place să mă încrunt, sînt oricînd dispus să port o discuție și să răspund curiozității firești a cititorilor revistei și a tuturor iubitorilor din țara noastră. Fac asta pentru că, din păcate, la noi se practică în general sistemul de a „diseca" echipa națională în cele mai mici amănunte — indiferent de perioadă. Uneori se merge pînă la afișarea unei... încruntări chiar și după un insucces în campania Tehnometalului sau a Vulcanului.

— Să dăm curs, atunci, cauzelor înfrîngerii de la Lens.

— Sînt destul de limpezi. Băieții, hotărîți să joace la atac, au pornit în trombă, pentru dislocarea unei apărări presupus mai slabe. În această ofensivă, purtată, din păcate, fără acoperirea necesară, ocaziile au fost irosite. La primul contraatac a venit și golul, în urma unei greșeli individuale. În această situație, jucătorii noștri, surprinși și enervați, s-au aruncat cu și mai multă însuflețire în atac. Cel mai avîntat a fost Dinu, care a ținut să facă uitată greșeala sa. În asemenea condiții, sistemul defensiv n-a mai funcționat cum trebuie. Descori, între Dinu și Sames a fost distanță de 30—40 metri. Așa a venit al doilea gol. Rezultatul ? Echipa noastră a recurs iar la soluția atacului, mergînd pînă acolo încît a adoptat, spontan, pînă și apărarea în linie, pentru a-și înmulți șansele de a marca gol. Din păcate, ocaziile au continuat să fie irosite, iar frontul apărării a rămas în continuare descoperit, deoarece meciul se apropia de final și nu mai era timp pentru organizarea unui joc mai echilibrat, care — în concepția jucătorilor — ar fi putut duce cel mult la reducerea scorului.

— O întrebare pentru Robert Cosmoc. Cum apreciați comportarea de ansamblu a echipei ?

— Testul francez nu poate fi rupt de pregătirea de la Poiana Brașovului. Poiana a forțat mult pregătirea fizică. Acest lucru s-a înfăptuit în mod deliberat, împotriva intereselor turneului francez, pentru că vizăm în principal rezultatul meciului cu R. D. Germană. În aceste condiții, în Franța au putut rezista efortului competitiv doar jucătorii cu o recunoscută rezistență fizică. Cei mai mulți au purtat amprenta efortului deosebit de la Poiană. Un exemplu sugestiv este Radu Nunweiller, care a jucat modest în Franța — lucru pe deplin firesc față de munca pe care a prestat-o la Poiană. Sînt sigur, însă, că el își va reveni, spre septembrie, tocmai datorită acestui efort suplimentar, care, o spun în paranteză, a continuat și în Franța, cu antrenamente zilnice, indiferent de programul jocurilor și de rezultatele lor. La toate acestea trebuie să adăugăm — și nu ca justificare — faptul că săptămîna franceză a încheiat un stagiu neobișnuit de lung — 25 de zile — care a dus firesc la unele pierderi de ordin psihic, pierderi care afectează momentul de față, dar care se vor întoarce cu surplus spre perioada de vîrf.

— L-aș ruga pe Valentin Stănescu să aprecieze individual jucătorii.

— În general, pentru mine, testul francez a oferit o notă de trecere lui Haidu, Dinu (în ciuda excceselor de la Lens), Dumitru, Dobrin și Dumitrache. Dumitru a făcut o partidă extraordinară la Nice, unde a dominat — singur — un trio de mijlocași alcătuit din jucători cu renume ca Adams, Eriksson și Van Dyck. El a fost aplaudat în repetate rînduri. Menționez cu această ocazie că el a fost printre puținii apărători care au exercitat un marcaj serios. Am constatat, cu părere de rău că, deseori, jucătorii noștri nu iau în serios marcajul în propria jumătate de teren, pregătind parcă greșelile individuale. În legătură cu jucătorii, aș vrea să menționez partida bună făcută de Dembrovschi, la Nice — atît cît a jucat — dar trebuie să amintesc și jocul mult prea sporadic al lui Marcu.

— Ce semne de întrebare are echipa națională după turneul din Franța ?

— Există destule semne de întrebare. În primul rînd, se ridică problema stoperului dreapta. De asemenea, problema celui de al doilea portar. Haidu a jucat foarte bine, dar o echipă nu poate porni la drum cu un singur portar. Există și problema fundașului stînga, ca să nu mai vorbesc de semnul de întrebare al extremului stînga. Nunweiller a jucat slab, dar repet, sînt convins că va reveni.

— Robert Cosmoc, ați gîndit vreun moment schița mare a echipei pentru meciul cu R. D. Germană ?

— Problema e complexă. Am dezbătut-o deseori cu Valentin Stănescu. Ea depinde mult de rivna jucătorilor. În partida cu R. D. Germană, echipa României nu poate să aștepte pasiv trecerea timpului, „avantajată" de faptul că are de partea sa varianta lui 0—0. Echipa va trebui să joace activ, în toate fazele jocului. Dacă Troi și Marcu, extremele de contraatac, vor ști să-și conducă pregătirea astfel încît această idee a jocului pe aripi să fie pusă în aplicare, atunci se va putea merge pe acest făgaș. Dacă acest lucru nu se va întîmpla, există și varianta jocului cu Dembrovschi și Iordănescu pe aripi, pentru împingerea în față a cuplului Dobrin — Dumitrache. După cum vedeți, jucătorii sînt cei care trebuie să se bată pentru propria lor afirmare. Lui Troi și lui Marcu le-au fost făcute destule avansuri. Ei trebuie să confirme această încredere. Dembrovschi și Iordănescu, dacă vor reveni la forma lor din trecut, ar putea impune chiar și restructurarea ideii de joc. Dar această posibilitate este condiționată și de dorința de revanșă a „bătrînului" cuplu Dobrin — Dumitrache, care ar putea să-și asume în principal riscul spargerii frontului și să impună „angajarea" unor servanți de tipul Dembrovschi și Iordănescu. După cum vedeți, toate variantele depind de hotărîrea jucătorilor de a menține nivelul de exigență și efort anume stabilit la Poană și continuat în Franța.

Intervenție Valentin Stănescu.

— Bineînțeles că noi ne asumăm răspunderea ritmului intens al pregătirii fizice de pînă acum, fără de care nu s-ar putea aborda partida cu R. D. Germană. Totul e ca fotbaliștii noștri să nu irosească cele 25 de zile foarte aspre, în zilele și orele care urmează. Programul echipei naționale arată foarte bine ce avem de făcut. Să admitem că săptămîna de după turneul francez a fost o săptămînă în care au existat și elemente de relaxare. Urmează o perioadă scurtă în care angajarea echipelor în destule jocuri — prima săptămînă cuprinde trei jocuri oficiale — asigură fatalmente un ritm la fel de susținut. Prima convocare a lotului se va face la 20 august, în vederea meciului cu Hertha, pe care îl vom susține în deplasare. De la 24 august și pînă la 5 septembrie ne aflăm în fața unei perioade în care trebuie să ne bazăm pe conștiința jucătorilor, chiar dacă nu vom renunța la controlul permanent exercitat în rîndul echipelor care dau jucători echipei naționale. Urmează o perioadă de obligații sporite. La 16 septembrie vor fi convocați la lot jucătorii neangajați în cupele europene. La 20 vor veni cei-lalți. Sper ca în toată această perioadă fotbaliștii noștri să înțeleagă, că, după 25 de zile de muncă, e păcat să irosești în numai cîteva zile energia acumulată cu destule privațiuni. În fond, ca să fim onești cu noi înșine, trebuie să acceptăm ideea că acest meci cu R. D. Germană poate influența, într-un fel sau altul întreaga istorie a fotbalului românesc pentru următorii doi ani. Eu am jucat într-o perioadă cînd stăteam trei luni în cantonament pentru unul sau două jocuri pe an. Acum lucrurile s-au schimbat. Am început să contăm mai mult pe participarea activă și responsabilă a jucătorilor. Așa se face că răspunderea lor trebuie să crească, în schimbul acestei încrederi.

— Ai fi preferat să nu faci turneul din Franța ?

— Nici pe departe. Turneul din Franța a fost deosebit de util. Echipa națională a continuat să muncească, cu gîndul la meciul cel mare. E adevărat, jocul de la Lens, pe deasupra împrejurărilor care au dus la scorul final, a probat și oarecare delăsare. În schimb, reacția unora dintre jucători, după acest meci, mi s-a părut deosebit de revelatoare. Iată, de pildă, timp de două zile, după Lens, Cornel Dinu, în general foarte volubil, s-a închis în el și a trecut ca o umbră pe lîngă mine, spunînd doar „bună ziua". A treia zi, în avionul de Nice, l-am chemat la mine și l-am întrebat : „Ce ai Cornele ?" Mi-a răspuns fără să stea pe gînduri : „Sînt foarte supărat. Sînt supărat pe mine însumi" Și Dinu a fost unul dintre cei mai buni jucători ai noștri în jocul de la Nice.

Ioan CHIRILA

Înaintea primului meci, la Nancy, obișnuitul schimb de flori și fanioane dintre căpitanii celor două echipe

DIALOG CU CITITORII

● **„E MAI UȘOR SĂ IEI DE LA ALȚII..."** D. M. Tiron, salariat la I.C.M.S. Galați, unul dintre zecile de mii de iubitori ai fotbalului, ne-a expediat o scrisoare destul de lungă, referitoare la recentele hotărîri ale forului de specialitate cu privire la îmbunătățirea sistemului competițional. **„De la început țin să vă spun** — afirmă D.M.T. — **că măsurile luate sînt binevenite. Astfel, se mărește numărul de jocuri susținute de o echipă, se aduc în prim-planul activității localități mai mici, în care se... mănîncă fotbal cu pîine, echipele sînt obligate să-și întinerească loturile..."** Dar, pentru că există și un „dar" în scrisoarea cititorului nostru, în ceea ce privește ultima dintre ideile enumerate mai sus, cea referitoare la limitele de virstă ale jucătorilor, **D. M. Tiron** consideră, și pe bună dreptate, că : **„A început deja o goană după juniori de mare talent. De acord, valorilor, talentelor de excepție, de la unele asociații mici, trebuie să li se permită oricînd să urce treptele fotbalului. În același timp însă, cluburile mari ar trebui să fie obligate să se preocupe permanent să crească în propriile lor grădini jucători, de perspectivă, pe care la timpul potrivit să-i arunce în focul disputelor din campionat. Întotdeauna a fost mai ușor să iei de la alții de-a gata..."** Indiscutabil. A a doua problemă asupra căreia insistă, în scrisoarea sa, D.M.T., este aceea a modului cum se vor face, în viitor, promovările din „C" în „B" și din „B" în „A". Și nu este de acord cu promovările directe, considerînd că barajele ar fi mai corespunzătoare. Punct de vedere ușor de combătut. N-o facem în mod detaliat, nici n-ar avea rost. Este însă nedrept, tov. Tiron, ca o echipă care a muncit un an întreg și a cîștigat o serie în „B" sau „C", să-și vadă irosite visurile de promovare într-un singur meci de baraj, în cîteva minute doar, pe parcursul cărora se poate primi un gol întîmplător sau discutabil, care să decidă saltul sau căderea. Iată un singur argument în favoarea hotărîrii de desființare a barajelor.

● **O NEDUMERIRE ȘI TREI ÎNTREBĂRI.** Despre o nedumerire a sa ne-a scris **Nicolae Cristescu** din satul Lipia, județul Buzău. **„N-am înțeles cum figurează în clasamentul cel mare, desfășurat, meciurile dintre echipele bucureștene...".**

— Dar e foarte simplu: au fost trecute toate la rubrica „acasă".

În continuarea scrisorii, sîntem rugați să răspundem la cîteva întrebări: **„Care este cel mai mare scor realizat, mai recent, de Dinamo în campionat ?"...**

— Un 10—1 cu Steagul roșu, pe stadionul „23 August".

„Care a fost cea mai bună perioadă din viața echipei Dinamo ?"...

— Cea dintre anii 1961 și 1965, cînd a cîștigat de patru ori la rînd campionatul.

„De ce nu mai joacă Stoenescu ?"

— Din cauza unei afecțiuni cardiace.

● **SINCRONIZARE, NU CA ÎN PRIMĂVARĂ.** „Ne aflăm în pragul unui nou campionat — ne scrie **Ionel Băjenaru**, din Botoșani. **Un campionat pe care-l dorim, cu toții, mai bun decît precedentul, mai atractiv, mai pasionant, cu multe meciuri spectaculoase. Un campionat perfect sincronizat cu acțiunile, atît de importante, ale echipei naționale. Nu așa cum s-a întîmplat în primăvara acestui an. Știți dv, la ce mă refer...".**

— Știm chiar foarte bine. De altfel, revista și-a spus răspicat punctul de vedere în legătură cu nerespectarea întocmai a datelor de desfășurare a campionatului.

„În altă ordine de idei, aș vrea să transmiteți din partea mea mult succes echipei Chimia Rm. Vîlcea în Cupa cupelor...".

— Iată c-o facem prin intermediul „dialogului".

● PE SCURT ●

Grigore Ion (satul Lumina, jud. Constanța): 1. Executantul penalty-ului are voie să reia în gol, numai dacă mingea a fost respinsă de portar; 2. În finala C.M. din Mexic, brazilienii au fost cei care au deschis scorul, prin celebrul Pele; **Ștefan Corbeanu** (Rm. Vîlcea); Dinamo București n-a activat înainte de război. Acest club a luat ființă exact acum 25 de ani, în 1948; **Aurel Stănescu** (Constanța): Greu realizabile propunerile dv; **Adrian Pop** (București): Am publicat multe asemenea adrese; **Franz Gorner** (Craiova): Difuzarea presei e de vină; **Gheorghe Grigore** (Moreni-Dîmbovița): Anul trecut, Oblemenco a devenit golgeter, cu 20 de goluri marcate.